

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 35. Regulæ circa Ordinationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. superius: *Post pœnitentiam*, accipi pos-
 A. C. 385. sunt, nempe post partem pœnitentiæ
 notabiliorem, ante gradum ultimum, &

c. 6. acceptam absolutionem. Monachi, &
 Moniales, qui, sua Professione spreta, nu-
 ptias sacrilegas, tam legibus Civilibus,
 quam Ecclesiasticis damnatas, contraxe-

Sup. XVII. rint, ex communitate Monasteriorum, &
 c. 55. Ecclesiæ Conventibus ejiciantur, & car-
 ceribus includantur, ut ibi peccata sua
 defleant. Communionem non nisi in

v. *Hist. Ord.* mortis articulo accipiant. Hic adnota-
 S. *Ben. l. 1.* ri potest, jam ex tunc in Hispania com-
 c. 6. munitates Religiosas existisse, præter

hæc quæ jam ad Concilium Cæsar-Au-
 gustanum observavimus; & matrimonia
 inter hujus Professionis homines utrius-
 que tam Laicæ, quam spiritualis Pote-
 statis concursu fuisse damnata. Puella,
 alteri desponsata, ab altero duci prohi-
 betur; & Benedictionem sponsaliorum
 violare, sacrilegii species dicitur.

§. XXXV.

Regulæ circa Ordinationes.

In Hispania Presbyteros, & Diaconos in-
 venire erat, qui diu post suam Ordina-
 tionem cum uxoribus, aut etiam aliis mu-
 lieribus commercium habebant, & gi-
 gnebant liberos; in excusationem suæ
 incontinentiæ adducebant exemplum Sa-
 cerdotum in veteri Lege. Ad hoc Pon-
 tifex

v. 7.

tifex respondet; veteribus ideo usum ^{Sæculum IV.} Matrimonii fuisse necessarium, quod, ita A. C. 385. præcipiente Deo, nefas esset, alios Altari ministrare, quam ex familia Levi procreatos; eosque saltem tempore sui Ministerii ad uxores suas non accessisse; postquam vero Jesus Christus venisset, ut legem perficeret, Presbyteros, & Diaconos lege inviolabili teneri a die Ordinationis suæ sobrietatem, & continentiam servare, ut quotidie Sacrificia offerentes, Deo placere possint. Itaque ait SS. Pontifex: *Qui ignorantia peccaverunt, & errorem agnoscunt, actus ordinis, quem acceperunt, exerceant, hac conditione, ut in futurum continentiam servent; qui errorem defendere volent, ab omni functione Ecclesiastica arceantur.* Hæc universaliter de Episcopis, Presbyteris, & Diaconis dicta sunt. Non satis in mores Ordinandorum inquirebatur, præsertim an non essent bigami? Hinc Papa sequentia statuit: *Qui a pueris Ministerio Ecclesiæ se addixit, ante annos pubertatis baptizetur, & ordini Lectorum aggregetur. Si usque ad annum vitæ trigesimum probatis fuit moribus, una uxore contentus, quam cum Benedictione Sacerdotis Virginem duxerit, Acolytus sit, & Subdiaconus. Exinde ad gradum Diaconatus ascendere poterit, si dignus videbitur, & servare continentiam promiserit; si*
Dia.

c. 8.

Sæculum IV. *Diaconus ultra quinquennium digne ministraverit, ad Presbyteratum admitti poterit; & tandem post alterum decennium ad Cathedram Episcopalem, nisi sit, quod in fide ejus, aut moribus reprehendatur.*

A. C. 385.
6. 10. *Is vero, qui ætate jam matura inter Clericos adscribi cupit, non obtinebit nisi ea conditione, ut Lectoribus, aut Exorcistis statim post suum baptismum adnumeretur; si modo unicam habuerit uxorem, eamque Virginem acceperit. Post duos annos Acolytus, & Subdiaconus esse poterit per quinquennium, & ita ad Diaconatum promoveri, demum decenti intervallo ad Presbyteratum, & Episcopatum, si a Clericis, & populo eligatur. Hæc prima invenitur lex Ecclesiastica, ubi ætas ordinandorum, & ordinationis interstitia designantur. Hic discimus ab Ecclesia probari, ut Laici se ipsos offerant, ordini Clericorum adscribendos. Clericus, qui viduam duxerit, aut secundam uxorem, ad communionem Laicam solum admittatur. Fœminæ in domibus Clericorum habitare prohibentur, illis solum exceptis, quibus id Concilium Nicenum concedit.*

6. 11.
6. 12.
Nic. can. 3.
6. 13. *Cupimus, inquit SS. Pontifex, ut Monachi, si sint digni, ad Clericatum suscipiantur, posita conditione, ut si necdum añum trigesimum attigerint, solum ad maiores ordines per omnes gradus promoveantur.*

veantur, & ætate matura ad Diaconatum, seu Presbyteratum ascendant, sed non subito saltu ad Episcopatum. Cum Clericis publice pœnitere non liceat, ita etiam Laici, qui pœnitentiam publicam sustinuerunt, quamvis culpas eluerint, & sint reconciliati, ad Status Clericalis honorem admitti non debent. Indulgentia conceditur illis, qui de præterito nescientes contra has leges peccaverunt, & se inter Clericos, quamvis fuisse pœnitentes, vel bigami ingesserunt, ita tamen ut in suo ordine semper permaneant, sibique spem ad superiorem ascendendi præcisam sciant. Dum Pontifex hos Canones ad Himerium Episcopum misit, hortatur, ut eisdem omnibus Episcopis communicet, non solum Provinciæ suæ Tarraconensis, sed etiam Carthaginensis, Beticæ, Lusitaniæ, & Gallæciæ, aliarumque Provinciarum in sua vicinia; quod nempe de Gallia Narbonensi intelligebatur. (*)

§. XXXVI.

(*) In der hier beygesetzten Anmerkung ersieht man die Dummheit unsers Uebersetzers in ihrem vollen Licht. Er saget; Paphnutius habe in der Nicenischen Kirchenversammlung wider das ehelose Leben der Geislichen solche Gründe vortragen, die bis auf den heutigen Tag vom Pabstthum noch nicht sind widerleget worden. Da doch, wie

Sæculum IV.
A. C. 385.

c. 14.

c. 15.